LIDA Stories

lidastories.net

Yaşlı Bir Eş / Un vieil homme comme mari

Aranya

Sunniva Høiby-Øiset

Elif İçel (tr), Zina (fr)

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

https://creativecommons.org/licenses/by/4.0

Yaşlı Bir Eş

Un vieil homme comme mari

Aranya

Sunniva Høiby-Øiset

Elif İçel

5

Türkçe `tr` / français `fr`

Norveçli erkeklerin dünyadaki en iyileri olduğunu düşünürdüm ancak bu doğru değilmiş! Evleneceğim adamla tanışmadan önce Bangkok'ta bir fabrikada çalışıyordum ve o da Pattaya'da yaşıyordu. İnternette tanıştık ve sonunda bir çift olduk.

. . .

Je pensais que les hommes norvégiens étaient les meilleurs hommes au monde, mais cela n'est pas vrai ! Avant de rencontrer l'homme qui est devenu mon mari, je travaillais dans une usine à Bangkok, et il vivait à Pattaya. On s'est rencontrés sur internet et on s'est finalement mis en couple.

Bir süre sonra evlenmeye karar verdik. Fakir bir aileden geliyorum ve aileme bakabilecek yabancı bir eşimin olması onunla evlenme sebeplerimden biriydi.

. . .

Après un moment, on a décidé de se marier. Je viens d’une famille pauvre, donc avoir un mari étranger qui pourrait prendre soin de ma famille était l’une des raisons de mon mariage.

Beraber Norveç'e taşındık ve Norveççe öğrenmek için okula gitmeye başladım. Ehliyetim olmadığı için eşim beni arabayla okula bırakmak, beni beklemek ve eve geri sürmek zorunda kalıyordu. Bir süre geçtikten sonra daha yakın bir yere taşındık ama yine de beni okula bırakmak konusunda ısrar ediyordu. Tek başıma okula yürümemi istemiyordu.

. . .

Nous avons déménagé en Norvège, et j'ai commencé à aller à l'école pour apprendre le Norvégien. C'était des temps difficiles. Je n'avais pas mon permis de conduire, et mon mari devait me conduire à l'école, m'attendre, et rentrer en voiture. Cela faisait une heure de trajet. Au bout d'un moment, nous avons emménagé plus près, mais il insistait toujours pour me conduire à l'école. Il ne voulait pas que je marche seule.

Gelecek ne getirir bilmiyorum. Planım başka bir okula daha gitmek fakat eşim bunu istemiyor. Hatta okula gitmemi zorlaştırmak için daha uzağa taşınmayı planlıyor. Karşı koymak istiyorum ama nasıl yapacağımı bilmiyorum. Yabancı bir ülkede yaşlı bir eşle yaşamak sandığım kadar kolay değilmiş.

. . .

Je ne sais pas ce que l’avenir a en réserve. Mon objectif est d’aller dans une autre école, mais mon mari ne veut pas que je le fasse. Il prévoit de déménager plus loin pour que cela soit dur pour moi. Je veux résister, mais je ne sais pas comment. Vivre dans un pays étranger avec un vieil homme comme mari n’est pas aussi facile que ce que je pensais.

Norveç’e geldiğimden beri doğru düzgün hiç param olmamıştı. Bir keresinde eşim öğle yemeği için bana para vermişti ancak başka hiç param olmadığı için onu harcamamıştım. Okuldan arkadaşlarım bir işe girmem için bana yardımcı olmak istiyor ama kocam çalışmamı istemiyor. Bir temizlikçi olarak çalışmanın bana uygun olmadığını düşünüyor.

. . .

Je n’avais que très peu d’argent depuis que j’étais venue en Norvège. Une fois, mon mari m’a donné de l’argent pour le déjeuner, mais puisque je n’avais pas d’argent, je l’ai gardé. Mes amis à l’école veulent m’aider à trouver du travail, mais mon mari dit que je ne peux pas. Il pense que travailler comme femme de ménage n’est pas convenable pour moi.

Onun yerine benim için başka bir işi vardı: Bir garaj inşa etmek. O patrondu ve ben de her şeyi yaptım. Hasta olduğu için çok yardımı dokunmadı. Garaj inşasından elde ettiği paradan da bana hiç vermedi.

. . .

À la place, il avait un autre travail pour moi — construire un garage. Il était le patron et je faisais tout. Il ne pouvait pas faire grand-chose car il était malade. Il ne m’a rien donné de l’argent qu’il a gagné en construisant le garage.

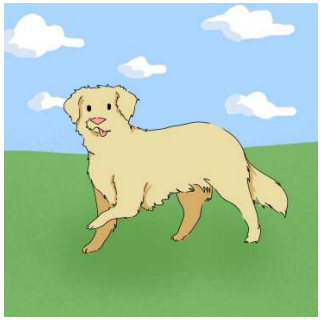

Bir gün evde tek başınayken sıkıldığını ve bir köpek almak istediğini söyledi. Okuldan sonra çok yorgun olduğum ve yapacak ödevlerim olduğu için bir köpek almak istemedim. Her gün köpeği yürüyüşe çıkaracağını söylemişti ama en sonunda hem köpeğe hem de yaşlı eşime bakan ben oldum.

. . .

Un jour, il a dit qu’il s’ennuyait quand il était seul à la maison, donc il a décidé qu’on devrait avoir un chien. Je ne voulais pas de chien puisque j’étais fatiguée après l’école et que j’avais des devoirs à faire. Il a dit qu’il l’emmènerait en balade tous les jours, mais finalement, j’ai dû m’occuper à la fois du chien et de mon vieux mari.